

หัวขอวิทยานิพนธ์ พฤติกรรมค่านการวางแผนครอบครัวของสตรีชาวจีนในเขตเทศบาลกรุงเทพฯ
กุญแจพญานาคราช

ชื่อ

นางสาวฉลวย คำนึงเนตร

แผนกวิชา ลัทธิ

ปีการศึกษา

๒๕๖๔

บทคัดย่อ

การศึกษาระดับบัณฑิตมีความมุ่งหมายสำคัญเพื่อที่จะศึกษาถึงความรู้ ทั้นคือ และการปฏิบัติ เกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวของสตรีชาวจีนในเขตเทศบาลกรุงเทพฯ กุญแจพญานาคราช รวมทั้ง พิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคม เศรษฐกิจ และประชุมกรุง กับพฤติกรรมทาง ๆ เกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว โดยแยกสตรีชาวจีนที่ทำการศึกษาออกเป็น ๒ กลุ่ม คือ สตรีที่ไม่ เกี่ยวข้องกับการวางแผนครอบครัว โดยแยกสตรีชาวจีนที่ทำการศึกษาออกเป็น ๒ หัวขอ คือ ความรู้และทัศนคติของสตรีที่ไม่เกี่ยวข้องกับ การวางแผนครอบครัวเช่นเดียวกัน โดยแบ่งการศึกษาเป็น ๒ หัวขอ คือ ความรู้และทัศนคติของสตรีที่ไม่เกี่ยวข้องกับ การวางแผนครอบครัวเช่นเดียวกัน ซึ่งหัวขอที่หนึ่งคือ ทัศนคติและการปฏิบัติของสตรีที่ไม่เกี่ยวข้องกับ การวางแผนครอบครัวเช่นเดียวกัน โดยได้คงสมมติฐานไว้ว่า สตรีชาวจีนในเขตเทศบาลกรุงเทพฯ มีความต้องการ ครอบครัวขนาดเล็กลง สำหรับสตรีที่ไม่เกี่ยวข้องกับการวางแผนครอบครัวเช่นเดียวกัน ทางเศรษฐกิจและ สังคมในระดับสูงจะมีความรู้และทัศนคติในทางเดินด้วยกับการวางแผนครอบครัวสูงกว่า และ สำหรับสตรีที่ไม่เกี่ยวข้องกับการวางแผนครอบครัวเช่นเดียวกัน ทางเศรษฐกิจและสังคมสูงกว่าจะมีอัตรา ส่วนของการใช้มากกว่าใช้น้อย

ในการศึกษานี้ศึกษาได้มาข้อมูลปฐมภูมิจากการวิจัยที่ดำเนินการโดยฝ่ายสาขาวิชาสุสาน เทศบาลกรุงเทพฯ เมื่อเดือนกรกฎาคม พ.ศ.๒๕๖๒ โดยผู้ที่อย่างจากชุมชน ทางสังคมในอำเภอปทุมธานี พญาไท และสัมพันธ์ เชิง การสูมตัวอย่างครัวเรือนในขนาดตัวอย่าง ใน ๔ ของครัวเรือนทั้งหมดของชุมชนที่ถูกเลือกเป็นตัวอย่าง วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการ สอบถามตามแบบสอบถาม ทำการสัมภาษณ์หัวหน้าครัวเรือนที่อยู่ในครอบครัวไม่คำนึงถึงอายุและสถานภาพ สมรส และสตรีทุกคนที่มีส่วนได้ส่วนเสียในครัวเรือน นอกจากนี้ศึกษายังได้แสดงข้อมูลเกี่ยวกับ

พฤติกรรมของสตรีเชื้อชาติไทย เพื่อความความคล้ายคลึงหรือแตกต่างกันอีกด้วย

ผลการศึกษาพบว่าสตรีชาวจีนต้องการบุตรโดยเฉลี่ย ๔.๖ คน สตรีไทยต้องการบุตรโดยเฉลี่ย ๓.๗ คน สำหรับสตรีชาวจีนที่อายุ ๑๕-๒๔ ปี ต้องการบุตรโดยเฉลี่ย ๓.๗ คน สตรีอายุ ๒๕ ปีขึ้นไป ต้องการบุตรโดยเฉลี่ย ๔.๔ คน ซึ่งการที่พบว่าสตรีชาวจีนที่ยังอยู่ในวัยสาวมีความต้องการบุตรจำนวนอยู่นั้น ก็จากภาคตะวันออกของประเทศจีนในภาคตะวันออกจะมีแนวโน้มลดลงตามลำดับ

สำหรับความรู้และทัศนคติของสตรีที่ไม่เคยใช้การป้องกันการปฏิสนธิ ปรากฏว่าสตรีชาวจีนร้อยละ ๔๖ มีความรู้เกี่ยวกับการป้องกันภัยให้มีบุตรมากเกินไป ซึ่งแหล่งที่มาของความรู้สำคัญคือ เพื่อน ญาติ และสามี ประมาณครึ่งหนึ่งเห็นด้วยกับการวางแผนครอบครัว และประมาณหนึ่งในสามต้องการทราบถึงประโยชน์ของการวางแผนครอบครัว สำหรับสตรีชาวไทยมีความรู้และทัศนคติถึงความมีอัตราส่วนสูงภาวะชาวจีน กล่าวคือร้อยละ ๒๙ มีความรู้เกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว ประมาณร้อยละ ๖๐ มีทัศนคติในทางเห็นด้วย และต้องการเรียนรู้เกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยทางประชากรคืออายุและจำนวนบุตรที่ต้องการ และปัจจัยทางสังคมคือระดับการศึกษามีอิทธิพลอย่างมากต่อทัศนคติของการวางแผนครอบครัว ทั้งในกลุ่มสตรีชาวจีนและชาวไทย กล่าวคือ ผู้ที่เห็นด้วยกับการวางแผนครอบครัว ผู้ที่มองการทราบเกี่ยวกับวิธีทางและประโยชน์ของการวางแผนครอบครัวมีคราส่วนลดลงในกลุ่มสตรีสูงอายุ และในกลุ่มสตรีที่มีความต้องการบุตรจำนวนมากขึ้น อัตราส่วนของผู้มีความรู้และทัศนคติถึงความเพิ่มขึ้นในกลุ่มสตรีที่มีการศึกษาสูงขึ้น ซึ่งอาจถ้าໄกว่าผลการศึกษาได้สนับสนุนสมมติฐานที่ทางไว้ สำหรับปัจจัยทางประชากรอีกประการหนึ่งคือ จำนวนบุตรที่ต้องการในสัมมติผลต่อความรู้และทัศนคติในการวางแผนครอบครัวของสตรีชาวจีนเท่านั้น เพราะปรากฏว่าอัตราส่วนของผู้ที่เห็นด้วย ผู้ที่มองการทราบเกี่ยวกับวิธีและประโยชน์ของการวางแผนครอบครัวได้ลดลงในกลุ่มสตรีที่มีความรู้และทัศนคติถึงความเพิ่มขึ้นในกลุ่มสตรีที่มีความรู้และทัศนคติจำนวนมากขึ้น ปัจจัยทางประชากรอีกประการหนึ่งคือ ความคิดเห็นด้านการวางแผนครอบครัวของสามีปรากฏว่ามีอิทธิพลมากต่อความรู้และทัศนคติที่ต้องการวางแผนครอบครัวของสตรีเหล่านี้ เพราะปรากฏว่าสตรีทุกชาติและชาวจีนสามีเห็นด้วยกับการวางแผนครอบครัว ส่วนใหญ่ก็เป็นผู้ที่มีความรู้และเห็นด้วยกับการวางแผนครอบครัว

เช่นเดียวกัน สำหรับปัจจัยทางเศรษฐกิจที่อังค์นราบໄก์เน็ต พบรหัสในกลุ่มสตรีชาวจีนและชาวยา ไทย อัตราส่วนของผู้มีความรู้และมีทัศนคติในทางเห็นด้วยกับการวางแผนครอบครัวໄก์คลงในกลุ่มสตรีที่มีรายได้สูงขึ้น

สำหรับสตรีที่ปฏิบัติการวางแผนครอบครัวหรืออันยหนน คือสตรีที่เคยใช้และกำลังใช้การป้องกันการปฏิสนธิ พบรหัสการศึกษาได้สนับสนุนสมมุติฐานเพียงไว้ว่า ผู้ปฏิบัติการวางแผนครอบครัวนั้น มีอัตราส่วนลดลงในกลุ่มสตรีที่คงการบุตรจำนวนมากขึ้น แม้แต่อัตราส่วนสูงขึ้นในกลุ่มสตรีที่มีอายุตั้งแต่ ๒๕ ถึง ๓๔ ปี ซึ่งเป็นอัตราส่วนมากขึ้น และในกลุ่มสตรีที่มีระดับการศึกษาสูงขึ้น ผลการศึกษานั้นพบในกลุ่มสตรีที่มีรายได้ตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ ถึง ๒๐,๐๐๐ บาท ให้เกิดการวางแผนครอบครัว ป่วยกว่า อัตราการใช้การป้องกันการปฏิสนธิกลับเพิ่มขึ้นในกลุ่มสตรีชาวจีนที่มีอายุสูงขึ้น ซึ่งเป็นไปในทางตรงกันข้ามกับสมมุติฐาน แต่สำหรับสตรีชาวไทย พบรหัสการใช้คลองในกลุ่มสตรีที่มีอายุสูงขึ้น สำหรับปัจจัยทางเศรษฐกิจที่รายได้นั้นไม่สูงเท่าไหร่ ก็ต้องการใช้การป้องกันการปฏิสนธิที่ใช้การวางแผนครอบครัวของสตรีเหล่านี้ เพราะป่วยกว่าอัตราการใช้การป้องกันการปฏิสนธิเพิ่มขึ้นในกลุ่มสตรีที่มีรายได้ตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ ถึง ๒๐,๐๐๐ บาท ท่านนั้น สตรีที่มีรายได้สูงกว่าคนอื่นๆ ต้องการใช้เริ่มคลอง

การศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติค้านการวางแผนครอบครัวของสตรีที่เคยใช้และกำลังใช้การป้องกันการปฏิสนธิ พบรหัส วิธีนั้นนิยมใช้คือ ห่วงอนามัย ยาเม็ดรับประทานและการทำหมัน สตรีชาวจีนนิยมใช้ยาเม็ดรับประทาน ห่วงอนามัย และการทำหมันตามลำดับ สตรีชาวไทยนิยมใช้ห่วงอนามัย ดาวทำหมัน และยาเม็ดรับประทานตามลำดับ สตรีอายุน้อยนิยมใช้การป้องกันการปฏิสนธิแบบไม่ถาวร คือห่วงอนามัยและยาเม็ดรับประทาน สตรีสูงอายุนิยมใช้การทำหมัน สตรีชาวไทยส่วนใหญ่เริ่มใช้การป้องกันการปฏิสนธิ เมื่อมีอายุตั้งแต่ ๒๕ ถึง ๓๔ ปี คือประมาณ ๒๕ คน แต่สตรีชาวจีนส่วนใหญ่เริ่มใช้เมื่ออายุต่ำกว่า ๒๕ ปี นิยมใช้ยาเม็ดรับประทาน ๘ - ๙ คน เมื่อสามถึงหกเดือนในการใช้ชีวิตรับการป้องกันการปฏิสนธิ ส่วนใหญ่ใช้เพื่อถือการมีบุตรคลอดไป คือชาวจีนร้อยละ ๘๖ ชาวไทยร้อยละ ๖๐ สำหรับความเห็นเกี่ยวกับการป้องกันการปฏิสนธิที่สุด สตรีที่ส่องเชื้อชาติคือชาว ยาเม็ดรับประทานเป็นอัตราส่วนมากที่สุด ในจำนวนสตรีที่เคยใช้แต่ในขณะที่ทำการสัมภาษณ์ได้เลิกใช้ชีวิตรับการป้องกันการปฏิสนธิแล้ว ทั้งสตรีชาวจีนและชาวไทยส่วนใหญ่ตอบว่าสาเหตุที่เลิกใช้ เพราะมีอาการแสวงช้อน โดยเฉพาะสตรีที่ใช้ยาเม็ดรับประทานและห่วงอนามัย